

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 172/24

Люксембург, 4 октомври 2024 г.

Решение на Съда по дело C-650/22 | ФИФА

Футбол: някои от правилата на ФИФА относно международните трансфери на професионални футболисти противоречат на правото на Съюза

Тези правила възпрепятстват свободното движение на играчите и ограничават конкуренцията между клубовете

Бивш професионален футболист, установен във Франция, оспорва пред белгийските съдилища някои от правилата, приети от Международната футболна федерация (ФИФА), която отговаря за организацията и контрола на футбола в световен мащаб, като твърди, че те са му попречили да бъде нает от белгийски футболен клуб. Споменатите правила се съдържат в „Правилника за статута и трансферите на футболистите“ (ПСТФ) на ФИФА.

Тези правила, които се прилагат както от ФИФА, така и от членуващите в нея национални футболни федерации, като белгийската федерация (URBSFA), се прилагат *inter alia* когато даден клуб счита, че някой от играчите му е прекратил трудовия си договор без „основателна причина“ преди изтичане на срока, за който е сключен, този договор. В такъв случай играчът и всеки клуб, който желае да го ангажира, са солидарно отговорни за заплащането на обезщетение на предишния клуб. Освен това в определени случаи на новия клуб може да бъде наложена спортна санкция — забрана за картотекиране на нови играчи за определен период от време. Накрая, националната федерация, към която принадлежи предишният клуб на играча, трябва да откаже да издаде международен сертификат за трансфер на федерацията, към която е регистриран новият клуб, когато съществува спор между предишния клуб и играча във връзка с прекратяването на договора.

Cour d'appel de Mons (Апелативен съд Монс) пита Съда дали посочените различни правила са в съответствие със свободното движение на работници и с конкурентното право.

Съдът постановява, че всички тези правила противоречат на правото на Съюза.

От една страна, въпросните правила могат да възпрепятстват свободата на движение на професионалните футболисти, които искат да се развиват в своята дейност, като започнат да работят за нов клуб, установен на територията на друга държава — членка на Съюза. Всъщност тези правила обременяват тези играчи и клубовете, които желаят да ги ангажират, със значителни правни рискове, непредвидими и потенциално много високи финансови рискове, както и значителни спортни рискове, които, взети заедно, могат да възпрепятстват международния трансфер на тези играчи. Макар ограниченията на свободното движение на професионалните футболни да могат да се обосноват с цел от общ интерес, а именно да се гарантира редовното провеждане на междуклубните футболни състезания, като се запази определена степен на стабилност в състава на професионалните футболни клубове, в случая разглежданите правила, изглежда, **надхвърлят в много аспекти необходимото за постигането на тази цел**, което обаче следва

да се провери от Cour d'appel de Mons (Апелативен съд Монс).

Що се отнася, от друга страна, до **конкурентното право**, Съдът приема, че спорните правила **имат за цел да ограничат, дори да възпрепятстват**, трансграничната **конкуренция**, която могат да осъществяват всички установени в Съюза професионални футболни клубове, като наемат едностранно играчи, които имат договор с друг клуб, или играчи, за които се твърди, че трудовият им договор е прекратен без основателна причина. В това отношение Съдът припомня, че възможността наемането на вече обучени играчи да се извършва в условията на конкуренция играе основна роля в професионалния футбол и че правила, които ограничават общо тази форма на конкуренция, като замразяват разпределението на работници между работодателите, както и като разделят пазарите, наподобяват споразумение за ненаемане. Освен това Съдът посочва, че тези правила **не изглеждат неизбежни или необходими**, което обаче следва да се провери от Cour d'appel de Mons (Апелативен съд Монс).

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст и евентуално резюмето](#) на съдебното решение се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването му.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от обявяването на решението могат да се намерят на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Поддържайте връзка!

